

члени дуже ймовірно збираються власними силами справлятися з впливом кризи. В той же час, криза дає шанси перебудувати позиції і посилити зв'язки між країнами. Саме це і трапилося. Можна спостерігати, як країни Центральної та Східної Європи перетворилися в блок, в якому покращилися основні соціально-економічні показники, стабілізувався бюджетний сектор. Що не можна сказати про країни Півдня Європи.

Література:

1. European Commission (2010a): European Economy 6/2010: Monitoring tax revenues and tax reforms in EU member states // [Electronic resource] – Access mode: http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/2010/pdf/ee-2010-6_en.pdf;
2. Tax reforms in EU Member States 2012 // [Electronic resource] – Access mode: http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/2012/pdf/ee-2012-6_en.pdf;
3. Boefinger, P., Ried, S. (2010): A new framework for fiscal policy consolidation in Europe. German Council of Economic Experts. Working Paper 03/2010.

Курило О. В., к.е.н., с.н.с., доцент,
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана
м. Київ, Україна

НАПРЯМИ СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ ТА ЄС В СУЧАСНОМУ ЕКОНОМІЧНОМУ ПРОСТОРІ

Сучасні інтеграційні процеси ставлять перед Україною нові проблеми та потребують від неї активної участі у їх вирішенні. Європейська інтеграція відкриває Україні шлях для реформування і модернізації економіки, залучення іноземних інвестицій, впровадження новітніх технологій у виробництво, збільшення товарообороту з країнами ЄС. Важливим є те, що орієнтація України на європейські цінності, дозволить країні в майбутньому побудувати модель соціально-економічного розвитку, що впроваджується у країнах ЄС. На сучасному етапі в рамках Угоди про співробітництво визначено наступні пріоритети співпраці між Україною та ЄС: співпраця в енергетичній сфері, розвиток торгівлі та залучення інвестицій, реформування органів юстиції та внутрішніх справ України, наближення законодавства України до законодавства Євросоюзу, спільні проекти в сфері охорони навколишнього середовища, розбудова транспортної сфери, транскордонне співробітництво, співпраця у сфері науки, технологій та космосу.

Стратегія співпраці між Україною та ЄС у сфері енергетики визначається у Меморандумі про взаєморозуміння між Україною та ЄС щодо співробітництва у сфері енергетики, укладеному 1 грудня 2005 року. Положеннями Меморандуму передбачена реалізація дорожніх карт за напрямками: ядерна безпека, інтеграція ринків електроенергії та газу, підвищення безпеки енергопостачання і транзиту вуглеводнів, підвищення стандартів техніки безпеки та охорони довкілля у вугільній галузі, енергоефективність та використання відновлювальних джерел енергії. За роки виконання Меморандуму Україною досягнуто значних результатів за цими напрямками [1]. В теперішній час здійснюється виконання проекту синхронізації Об'єднаної

енергетичної системи України (ОЕС) з мережею європейського Союзу з координації передачі електроенергії (UCTE). Його метою є інтеграція електроенергетичних ринків обох сторін. У 2008 р. підписано Дорожню карту з енергоефективності, використання відновлюваних джерел енергії та заходів щодо подолання зміни клімату.

Між Україною та ЄС стабільно збільшуються як двосторонній зовнішньоторговельний оборот, так і надходження прямих іноземних інвестицій з країн ЄС в українську економіку. На сьогодні ЄС є найбільшим зовнішньоторговельним партнером України у світі. Рік тому набув чинності режим вільної торгівлі між Україною та ЄС. Поглиблена і всеосяжна зона вільної торгівлі із ЄС стосується не лише торгівлі, але є стимулом до залучення інвестицій з ЄС та інших країн-експортерів до ЄС. За 11 місяців 2016 р. експорт товарів до країн ЄС збільшився на 3,1% , а товарообіг зріс на 6,3. Частка ЄС у торгівлі товарам й послугами з Україною за 9 місяців 2016 року складала 39,8%. ЄС також став основним торговельним партнером для багатьох галузей економіки України. Так, до країн ЄС постачається до 84% продукції легкої промисловості, понад 50% продукції переробки деревини, майже 50% продукції машинобудування. Аграрний сектор і харчова промисловість збільшили експорт продукції до ЄС за 10 місяців 2016 року до 85,3% [2].

Потенціал України характеризується також вигідним географічним положенням, сприятливими кліматичними умовами, наявністю приморських територій, можливість розвитку туризму та рекреаційних зон. Проте недостатність належної транспортної та комунальної інфраструктури гальмує ці процеси.

В Україні є можливість приймати участь в розвитку транспортної інфраструктури країн ТРАСЕКА, через коридор яких формуються основні вантажопотоки, з одного боку, в Західній та Центральній Європі, з іншого – в Середній та Південно-Східній Азії, а також в реалізації інших міжнародних транспортно-комунікаційних проектів.

В Україні також впроваджується проект Міжрегіонального розвитку з країнами ЄС на основі транскордонного співробітництва. Протягом 2014-2020 рр. ЄС збільшує фінансування таких форм транскордонного співробітництва, як Європейські угруповання територіального співробітництва та Об'єднання єврорегіонального співробітництва [3; 21].

Україна успішно задіяна в проведенні спільної європейської політики безпеки та оборони (ЄПБО), ЄС визнає її високий промислово-технологічний потенціал у військовій сфері, що підтверджується проведенням військових навчань за участю України та країнами ЄС. Україна також активно взаємодіє з ЄС у сфері боротьби з нелегальною міграцією, боротьби з організованою злочинністю і тероризмом, успішно здійснює реформування прикордонного менеджменту та міграційної політики [4].

Таким чином, реформування економіки, приведення українського законодавства у відповідність до норм і стандартів ЄС відкриває перспективи співробітництва України з європейськими країнами, сприяє зміцненню її позицій на міжнародній арені і сталому розвитку.

Література:

1. Співробітництво між Україною та ЄС в енергетичній сфері. Міністерство закордонних справ України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mfa.gov.ua/ua/about-ukraine/european-integration/energy-cooperation>.

2. Зануда А. Рік вільної торгівлі з ЄС: чи варті зусилля? – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bbc.com/ukrainian/features-38717311>.
3. Український південь: сучасні виклики та стратегічні пріоритети розвитку: Нова Україна / Інститут стратегічних досліджень. – Київ, 2014. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://newukraineinstitute.org/media/news/482/file/New%20South.pdf>.
4. Україна-ЄС: Реалії та перспективи співпраці . – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dunrda.gov.ua/ehdinijj-den-informuvannya/ukra%D1%97na-%E2%80%93ehs-reali%D1%97-ta-perspektivi-svivpraci>.

Лазебна І. В., старший викладач,
Київський національний торговельно-економічний університет
м. Київ, Україна

ВПЛИВ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ НА РОЗВИТОК ВНУТРІШНЬОГО РИНКУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЧЛЕНСТВА В СОТ

Розвиток ринку споживчих товарів повинен характеризуватися не тільки дотриманням принципів ринкових відносин, але й розвитком торговельних послуг як невід'ємної його частини.

Членство України в СОТ не призвело до автоматичного відкриття західних ринків для національних виробників споживчих товарів на відміну від імпортерів постачальників продовольства з розвинених країн, для яких внутрішній ринок відкритий і обмеження майже відсутні. Так, наприклад, низькосортне м'ясо свинини та птиці імпортується по демпінговим цінам, що є причиною спаду виробництва в Україні, незважаючи на те, що українські підприємства мають всі можливості для експорту такого м'яса в країни ЄС. І, таким чином, Україна, яка має можливості на 100% забезпечити внутрішній ринок в цих продуктах (при цьому 20-30% ще експортувати), з експортоздатної країни перетворюється в імпортозалежну [1].

Вітчизняним виробникам м'яса дуже важко конкурувати з іноземними, для експорту продукції яких надаються дотації. Крім того кредити для українських аграрних підприємств значно дорожчі ніж в США і ЄС, і, відповідно, становлять 30%, 0%, 2-4% річних. І тому замість того, щоб обмежити ввіз іноземної продукції, тим більше низькосортної, захистивши при цьому національного товаровиробника, членство України у СОТ відкриває внутрішній ринок і тим самим нищить його. Зокрема, Україна не буде вводити заборону на ввіз м'ясної продукції, якщо це не відповідає нормам СОТ, і буде встановлювати прозорі та науково обґрунтовані стандарти на торгівлю цією продукцією. Проте в найближчі роки Україна планує відмовитися від імпорту м'ясних продуктів і повністю покрити свої потреби власним виробництвом.

Стабільність спостерігається лише на ринках зерна та соняшникової олії, які були експортними товарами ще до вступу України у СОТ. На відміну від цих двох товарів, експорт харчового спирту змінився, а саме, при вступі України до СОТ, ЄС, по-перше, розділив його на харчовий та технічний, а, по-друге, ввів для харчового спирту спеціальне мито, яке є майже заборонним, що робить українську продукцію неконкурентоспроможною порівняно з бразильським спиртом, який також ввозиться до ЄС. Крім того українські виробники змушені